

Ἡ Δημιουργία τῆς Ματθαϊκῆς Ἱεραρχίας

Τὴν 26^{ην} Αὐγούστου 1948, ὁ Ἐπίσκοπος Βρεσθένης κ. Ματθαῖος μετὰ τῶν ἐλαχίστων αὐτοῦ κληρικῶν (ένός πρωτοσυγκέλλου, 6 ἀρχιμανδριτῶν, 2 πρεσβυτέρων καὶ 7 ἱερομονάχων), ἀπεφάσησαν ὅτι δύναται ὁ Ἐπίσκοπος Βρεσθένης Ματθαῖος νὰ ἐκλέξη μόνος τοῦ 4 ἱερεῖς καὶ νὰ θέσῃ αὐτοὺς ὡς μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Παρατάξεώς του, καὶ ἡ Σύνοδος ταύτη (ένός καὶ μόνου Ἐπισκόπου καὶ 4 ἱερέων) νὰ προβῆ εἰς ἐκλογὰς νέων Ἐπισκόπων. (Εἰς τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον τῶν πράξεων τῆς Συνόδου ταύτης ἀναφέρεται καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Μοναχοῦ Μωϋσέως τῶν Ἀθικίων. Ἡ ἀναφορὰ ταύτη ὅμως εἶναι ψευδέστατη διότι ὁ Μοναχὸς Μωϋσῆς ἀπεβίωσε τὸ 1946!) Κατόπιν ὁ Ἐπίσκοπος Ματθαῖος ἐδιάλεξεν τέσσερεις ἱερεῖς καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ὡς μέλη τῆς πενταμελῆς Συνόδου τῆς Παρατάξεώς του. Πρόεδρος τῆς Συνόδου ἦτο ὁ ἴδιος ὁ Ἐπίσκοπος Ματθαῖος καὶ μέλη ὁ Ἡγούμενος κ. Γεδεὼν Πάσιος, οἱ Ἱερομόναχοι κ. Κάλλιστος Μακρῆς καὶ Ἀθανάσιος Ἀνέστης, καὶ ὁ Πρωτοσύγκελλος π. Εὐγένιος Τόμπρος.

Τὴν 28^{ην} Αὐγούστου 1948, ὁ Ἐπίσκοπος Ματθαῖος μετὰ τῶν τεσσάρων ἱερέων ἐξέλεξαν διὰ τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης Χορεπισκοπῆς Τριμθοῦντος τῆς Κύπρου τὸν Ἀρχιμανδρίτην Προηγούμενον κ. Γεδεὼν Πάσιον. Ἡ χειροτονία ἐγένετο τὴν 1^{ην} Σεπτεμβρίου 1948 ὑπὸ τοῦ Βρεσθένης κ. Ματθαίου ὡς μόνου Ἐπισκόπου ἐνῶ τὴν θέσιν τῶν ἀπουσιαζόντων ἐτέρων ἐπισκόπων ἀνέλαβαν 5 ἀρχιμανδρίται, 7 ἱερομόναχοι καὶ 1 πρωτοσύγκελλος, οἱ ὅποιοι ἔδωσαν τὴν «μαρτυρίαν» ἐπιθέτοντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Γεδεὼν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ὑφ' ἑνός χειροτονίας παρὰ τοῦ Βρεσθένης κ. Ματθαίου.

Οἱ Ἐπίσκοποι Κορινθίας κ. Κάλλιστος, Θεσσαλονίκης κ. Δημήτριος, Πατρῶν κ. Ἀνδρέας, Βρεσθένης κ. Ματθαῖος (κάθοντα), καὶ Τριμθοῦντος κ. Σπυρίδων

Τόσον ἡ ἐκλογή ὅσον καὶ ἡ χειροτονία τοῦ Τριμυθοῦντος κ. Σπυρίδωνος ἦτο ἀντικανονικὴ διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

- 1) **Πρώτον διότι ἔγεινε «ὑπερορίως».** Ὁ Ἐπίσκοπος Βρεσθένης κ. Ματθαῖος καὶ οἱ τέσσερες ἱερεῖς τῆς «Προσωρινῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» δὲν εἶχαν τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον νὰ προβοῦν εἰς ἐκλογὰς διὰ μιᾶς χωρεπισκοπῆς τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ὁ καταστατικὸς χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ὀρίζει ὅτι ὅταν ὑπάρχη ἔλειψις ἐπισκόπων εἰς τὴν νήσον, πρέπει νὰ συγκροτηθῇ τοπικὴ σύνοδος τοῦ κλήρου καὶ λαοῦ τῆς Κύπρου καὶ νὰ ψηφίσουν καὶ ἐκλέξουν νέους ἐπισκόπους.
- 2) **Δεύτερον διότι ἔγεινε «παρ' ἑνορίαν».** Ὡς Ἐπίσκοπος Βρεσθένης ὁ κ. Ματθαῖος δὲν εἶχε τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον νὰ χειροτονήσῃ Ἐπίσκοπον εἰς τὴν Κερατέαν Ἀττικῆς, δηλαδὴ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν, διότι ποτὲ δὲν ἔγεινε ὁ κ. Ματθαῖος τοποτηρητῆς Ἀθηνῶν. Ἡ χειροτονία ἔπρεπε νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἐπισκοπῆς Βρεσθένης, δηλαδὴ εἰς τὸν νομὸν Λακωνίας ὅπου στέκει ἡ Μονὴ Παντανάσσης τοῦ Κάστρου τοῦ Μυστρᾶ.
- 3) **Τρίτον διότι ἔγεινε ὑφ' ἑνός ἐπισκόπου.** Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία δέχεται τὴν ὑφ' ἑνός χειροτονία μόνον ἐὰν ἡ ἐκλογή (τὸ ψήφισμα) γίνῃ ὑπὸ τουλάχιστον ἑνός ἢ δύο ἐτέρων ἐπισκόπων, καὶ τοῦτο μόνον μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ὅσον δίκαιον καὶ νὰ εἶχε ὁ Ἐπίσκοπος Ματθαῖος, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία καὶ τὰ ὑπομνήματα τὰ ὁποῖα ἐτύπωσαν οἱ ἴδιοι οἱ Ματθαϊκοὶ ἐπισήμως εἰς τὸν «Κήρυκα Γνησίων Ὁρθοδόξων» τὴν 1^η Νοεμβρίου 1948 ἀποδείχνουν σαφέστατα ὅτι καὶ δίκαιον νὰ εἶχαν οἱ ὑφ' ἑνός χειροτονούντες, πάλιν αἱ χειροτονίαι ἐχρειάζοντο Συνοδικὴν Κρίσιν διὰ νὰ λάβουν τὴν ἐκκλησιαστικὴν κανονικότητα καὶ συνήθως ἐδικάζοντο εἰς ποινὰς προσωρινῆς ἀργίας τόσον οἱ χειροτονούντες ὅσον καὶ οἱ χειροτονηθέντες. Ἀλλὰ βεβαίως ἡ χειροτονία τοῦ ὑφ' ἑνός χειροτονημένου ποτὲ δὲν ἐπαραλαμβάνετο, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ λάβῃ Συνοδικὴν ἀναγνώρισιν ὡς ἀντικατάστασιν τῆς ἐλλείψεως δευτέρου καὶ τρίτου ἐπισκόπου εἰς τὸν ψήφον, καὶ ἔπρεπε νὰ λάβῃ ἐπίσης μυστηριακὴν «μαρτυρίαν» (διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως – συγχωρητικῆς εὐχῆς μετ' ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν) ὑπὸ τουλάχιστον δύο ἐπισκόπων ὡς ἀντικατάστασιν τῆς ἐλλείψεως τῶν «μαρτυρούντων ἐπισκόπων» εἰς τὴν ἤδη γενομένην χειροτονίαν. Οἱ ἴδιοι οἱ Ματθαϊκοὶ δὲν ἀποκλείουν τοῦτο ὡς ἀποκατάστασιν τῆς κανονικότητος τῆς ἱεραρχίας των εἰς τὰ ὑπομνήματα τὰ ὁποῖα ἐτύπωσαν τὴν 1^η Νοεμβρίου 1948 ὡς ἀπολογία τῆς ὑφ' ἑνός χειροτονίας. Ἐπίσης οἱ ἴδιοι οἱ Ματθαϊκοὶ ἐφήρμωσαν ἀκριβῶς τοῦτο κατὰ τὸ 1971 ὅταν ἔθεσαν τὸ θέμα τῆς ὑφ' ἑνός χειροτονίας εἰς τὴν κανονικὴν

Σύνοδον τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς διὰ νὰ λάβουν τὴν ἀναγνώρησιν ὡς ἀντικατάστασιν τοῦ μὴ γενομένου κανονικοῦ ψήφου καὶ ἐδέχθησαν τὴν συγχωρετικὴν εὐχὴν καὶ ἐπίθουσιν τῶν χειρῶν («χειροθεσίαν») ὑπὸ δύο ἐπισκόπων διὰ νὰ λάβουν τὴν μυστηριακὴν «μαρτυρίαν» ὡς ἀντικατάστασιν τῆς μὴ γενομένης μαρτυρίας δύο ἐτέρων ἐπισκόπων εἰς τὴν ἤδη γενομένην χειροτονίαν τοῦ Ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος κ. Σπυρίδωνος τὸ 1948.

Τότε ἀφοῦ ἀπὸ τὸ 1948 μέχρι τὸ 1971 ἡ Ἱεραρχία τῆς Ματθαϊκῆς Παρατάξεως ἦτο ἔγκυρος ἀλλ' οὐ κανονικὴ, ὑπήρχε κανονικὸς λόγος νὰ μὴν παρεδέχοντο οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ τὴν ὑφ' ἑνὸς χειροτονίαν καὶ τὴν ἱεραρχίαν γενικότερα τῆς Ματθαϊκῆς Παρατάξεως. Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ μὴ δεχόμενοι τὴν ὑφ' ἑνὸς χειροτονίαν τοῦ 1948 ἔλαβαν ἐπίσης ἔγκυραι ἀλλ' οὐ κανονικαὶ χειροτονίαι τὸ 1960 καὶ 1962.